

Skrrik

Skrik Thin *Italic*

Skrik Slim *Italic*

Skrik Light *Italic*

Skrik Regular *Italic*

Skrik Book *Italic*

Skrik Medium *Italic*

Skrik Bold *Italic*

Skrik Black *Italic*

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡

A B C D E F G H I J K L M
N O P Q R S T U V W X Y Z
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s
t u v w x y z 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
! ? (&) @ { * « £ » × † ‡

Alarm

Signal

Uttrykk

Ordlaust

Naturleg
Ideal, 1842
Insisterande
MUNCHS

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet,

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet,

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbla-

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merker av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lyset mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klesnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lyset mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klesnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede ved døren fikk revner så lange som en hånd. Jeg reiste meg og undersøkte en bylt borte i kroken ved sengen etter litt til

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet» nede

Det var i den tid jeg gikk omkring og sultet i Kristiania, denne forunderlige by som ingen forlater før han har fått merke av den. Jeg ligger våken på min kvist og hører en klokke under meg slå seks slag, det var allerede ganske lyst og folk begynte å ferdes opp og ned i trappene. Nede ved døren, hvor mitt rom var tapetsert med gamle nummer av «Morgenbladet», kunne jeg så tydelig se en bekjentgjørelse fra fyrdirektøren, og litt til venstre derfra en fet, bugnende annonse fra baker Fabian Olsen om nybakt brød. Straks jeg slo opp øynene begynte jeg av gammel vane å tenke etter om jeg hadde noe å glede meg til i dag. Det hadde vært litt knapt for meg i den siste tiden, den ene etter den andre av mine eiendeler var brakt til «Onkel», jeg var blitt nervøs og utålmodig, et par ganger hadde jeg også ligget til sengs en dags tid av svimmelhet. Nå og da, når lykken var god, kunne jeg drive det til å få fem kroner av et eller annet blad for en føljetong. Det lysnet mer og mer og jeg ga meg til å lese på annonsene nede ved døren, jeg kunne til og med skimte de magre, grinende bokstavene om «Liksvøp hos Jomfru Andersen, til høyre i porten». Det sysselsatte meg en lang stund, jeg hørte klokken slå åtte nedenunder før jeg stod opp og kledde på meg. Jeg åpnet vinduet og så ut. Der hvor jeg stod hadde jeg utsikt til en klessnor og en åpen mark, langt ute lå pipen tilbake av en nedbrent smie hvor noen arbeidere var i ferd med å rydde opp. Jeg la meg med albuene ned i vinduet og stirret ut i luften. Det ble ganske visst en lys dag. Høsten var kommet, den fine, svale årstiden, hvor allting skifter farge og forgår. Støyen var allerede begynt å lyde i gatene og lokket meg ut. Dette tomme værelse, hvis gulv gynget opp og ned for hvert skritt jeg tok bortover det, var som en gisten, uhyggelig likkiste, det var ikke ordentlig lås for døren og ingen ovn i rommet. Jeg pleide å ligge på strømpene mine om natten, for å få dem litt tørre til om morgenen. Det eneste, jeg hadde å fornøye meg ved var en liten rød gyngestol som jeg satt i om kveldene og døde og tenkte på mange slags ting. Når det blåste hardt og dørene nedenunder sto åpne lød det alle slags underlige hvin opp gjennom gulvet og inn fra veggene, og «Morgenbladet»

Voice
Scream
Expression
Caution

Traits

Tradition

Grotesque

Irregularities

It was during the time I wandered about
and starved in Christiania: Christiania, this
singular city, from which no man departs
without carrying away the traces of his
sojourn there. I was lying awake in my attic
and I heard a clock below strike six. It was
already broad daylight, and people had
begun to go up and down the stairs. By the
door where the wall of the room was pape-
red with old numbers of the Morgenbladet,
I could distinguish clearly a notice from the

*It was during the time I wandered about
and starved in Christiania: Christiania, this
singular city, from which no man departs
without carrying away the traces of his
sojourn there. I was lying awake in my attic
and I heard a clock below strike six. It was
already broad daylight, and people had
begun to go up and down the stairs. By the
door where the wall of the room was pape-*

It was during the time I wandered about
and starved in Christiania: Christiania, this
singular city, from which no man departs
without carrying away the traces of his
sojourn there. I was lying awake in my attic
and I heard a clock below strike six. It was
already broad daylight, and people had
begun to go up and down the stairs. By the
door where the wall of the room was pape-
red with old numbers of the Morgenbladet,
I could distinguish clearly a notice from the

*It was during the time I wandered about
and starved in Christiania: Christiania, this
singular city, from which no man departs
without carrying away the traces of his
sojourn there. I was lying awake in my attic
and I heard a clock below strike six. It was
already broad daylight, and people had
begun to go up and down the stairs. By the
door where the wall of the room was pape-*

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was pape-

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls,

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of eerie sounds moaned up through the floor and from out the walls,

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood open, all kinds of

It was during the time I wandered about and starved in Christiania: Christiania, this singular city, from which no man departs without carrying away the traces of his sojourn there. I was lying awake in my attic and I heard a clock below strike six. It was already broad daylight, and people had begun to go up and down the stairs. By the door where the wall of the room was papered with old numbers of the Morgenbladet, I could distinguish clearly a notice from the Director of Lighthouses, and a little to the left of that an inflated advertisement of Fabian Olsens' new-baked bread. The instant I opened my eyes I began, from sheer force of habit, to think if I had anything to rejoice over that day. I had been somewhat hard-up lately, and one after the other of my belongings had been taken to my "Uncle." I had grown nervous and irritable. A few times I had kept my bed for the day with vertigo. Now and then, when luck had favoured me, I had managed to get five shillings for a feuilleton from some newspaper or other. It grew lighter and lighter, and I took to reading the advertisements near the door. I could even make out the grinning lean letters of "winding sheets to be had at Miss Andersen's" on the right of it. That occupied me for a long while. I heard the clock below strike eight as I got up and put on my clothes. I opened the window and looked out. From where I was standing I had a view of a clothes-line and an open field. Farther away lay the ruins of a burnt-out smithy, which some labourers were busy clearing away. I leant with my elbows resting on the window-frame and gazed into open space. It promised to be a clear day—autumn, that tender, cool time of the year, when all things change their colour, and die, had come to us. The ever-increasing noise in the streets lured me out. The bare room, the floor of which rocked up and down with every step I took across it, seemed like a gasping, sinister coffin. There was no proper fastening to the door, either, and no stove. I used to lie on my socks at night to dry them a little by the morning. The only thing I had to divert myself with was a little red rocking-chair, in which I used to sit in the evenings and doze and muse on all manner of things. When it blew hard, and the door below stood

Skrik Thin

Skrik Thin Italic

Skrik Slim

Skrik Slim Italic

Skrik Light

Skrik Light Italic

Skrik Regular

Skrik Italic

Skrik Book

Skrik Book Italic

Skrik Medium

Skrik Medium Italic

Skrik Bold

Skrik Bold Italic

Skrik Black

Skrik Black Italic

About

Store Norske Skrik is a grotesque typeface with a strong, insistent voice. Its name refers to Edvard Munch's Skrik (The Scream), and to a broader quality in his work, where line and distortion became a more central part of what the image communicated.

In a scream, it is hard to separate the form from the message. In Skrik, certain features insist on being noticed. Shifting proportions, tense or squared curves and varying stroke endings interrupt the regularity of the typeface and give it a strong presence.

These irregularities were drawn from a study of Venus, Ideal Grotesk and Grotesque 215, which together form a short line of development within the grotesque tradition. Looking at the three together reveals a period when construction was direct and functional, but less controlled than in the systematic sans serifs that followed.

These irregularities have their own internal logic. They are not mannerisms added for effect, but traits that emerged naturally through evolution. In continuous text they settle into the overall rhythm, where some become almost imperceptible while others remain just visible enough to stay in character. As the type grows larger, these irregularities come forward and the manner of speaking becomes harder to ignore.

Design

Arve Båtevik (2026)

Trials

skriftkompani.no/trials

License Online

skriftkompani.no

Inquiries

post@skriftkompani.no

Specimen Texts

Sult, Knut Hamsun

BAAT AS

6104 Volda

Norway

A B C D E F G H I J K L M N O P
Q R S T U V W X Y Z Æ Ø Å

a b c d e f g h i j k l m n o
p q r s t u v w x y z æ ø å ä

A Ă Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ð
 Đ Ď Ě Ė Ę Ğ ħ İ Ĵ Ķ Ĳ Ļ Ľ Ŀ Ł
 Œ Š Ś Ţ Ť Ŧ Ũ Ú Û Ü Ý Þ Ž ž
 à á â ã ä å æ ç è é ê ë ì í î ï
 ð ñ ò ó ô õ ö ø ù ú û ü ý þ ÷

[illegible]

0123456789
0123456789

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 H 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

$$\frac{1}{4} \frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{1}{7} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{3} \frac{2}{3} \frac{1}{5} \frac{2}{5}$$

$$\frac{3}{5} \frac{4}{5} \frac{1}{6} \frac{5}{6} \frac{1}{8} \frac{3}{8} \frac{5}{8} \frac{7}{8} \frac{1}{0} \frac{0}{3}$$

1 2 3 4 5 6 7 8 9
 ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨

← ↑ → ↓ ↖ ↗ ↘ ↙ ↔
↺ ↻ ↷ ↶ ↷ ↸ ↹ ↻ ↻

[Rise] ▶ [RISE]
¡Hola! ▶ ¡HOLA!
«Hej» ▶ «HEJ»

Jernbane ► Jernbane

Angle ► Angle

Better ► Better

20 x 20 ► 20 x 20

$$20 \times 20 \blacktriangleright 20 \times 20$$

ff ffi ffl fi fj fl
-> ► →
← - ► ←

.,,:;...!|i?¿¸•*#/\\-_-_-_-_-_-_-_-_-_-
() { } [] () { } [] , " " ' ' ' ' () « » () « »
@ @ & ¶ § | ! ! † ‡

® © ™ e ℓ

$$+ - \times \div = \neq > < \geq \leq \pm \approx \sim \neg \infty ^\wedge$$

$$\Omega \Delta \Pi \Sigma \sqrt{\mu} \text{ f } [\partial / \% \text{ ‰}$$

\$ £ € ¥ ¢ ¤

24.01.1960 ► 24.01.1960

$$\begin{array}{l} 6/45 \blacktriangleright 6/45 \\ 44/45 \blacktriangleright 44/45 \end{array}$$

Foot note2 ► Foot note²

1a 1o ► 1a 1o

Supported Languages

Afrikaans
Albanian
Basque
Bemba
Bosnian
Breton
Catalan
Croatian
Czech
Danish
Dutch
English
Esperanto
Estonian
Faroese
Finnish
French
Galician
German
Greenlandic
Hungarian
Icelandic
Inari Sami
Indonesian
Irish
Italian
Latin
Latvian
Lithuanian
Lule Sami
Luxembourgish

Maltese
Northern Sami
Norwegian
Polish
Portuguese
Romanian
Scottish
Serbian
Slovak
Slovenian
Somali
Southern Sami
Spanish
Swahili
Swedish
Turkish
Welsh

aalt (Access All Alternates)

Enables access to alternate glyphs available for characters in the font. Useful in design software to explore stylistic variations.

ccmp (Glyph Composition/Decomposition)

Automatically composes or decomposes glyphs to ensure the correct display of combined characters, such as accented letters.

locl (Localised Forms)

Substitutes certain characters with region-specific forms to match local typographic conventions, such as the Turkish dotless i.

subs (Subscript)

Replaces characters with subscript forms, typically used in formulas or chemical notation, such as the “2” in H₂O.

sinf (Scientific Inferiors)

Provides smaller, subscripted numbers for scientific or mathematical notation, such as chemical formulas.

supr (Superscript)

Replaces characters with superscript forms, commonly used for footnotes, exponents, or ordinal indicators, such as the “2” in x².

numr (Numerators)

Provides smaller numbers aligned to the top of the text, used for creating fractions, such as the “1” in ½.

dnom (Denominators)

Provides smaller numbers aligned to the bottom of the text, also used for fractions, such as the “2” in ½.

frac (Fractions)

Automatically builds diagonal fractions from numerators and denominators, such as typing 1/2 to create ½.

ordn (Ordinals)

Formats ordinal indicators, such as “a” and “o”, as superscript letters.

pnum (Proportional Figures)

Switches numbers to proportional spacing, so each digit has its own width. This is useful for body text where numbers should blend naturally with letters.

tnum (Tabular Figures)

Switches numbers to uniform, tabular spacing, so all digits have the same width. This is useful for tables or columns where numbers must align vertically.

case (Case-Sensitive Forms)

Adjusts punctuation and symbols to align better with uppercase text, ensuring balanced and harmonious all-caps typesetting.

dlig (Discretionary Ligatures)

Enables additional optional ligatures and substitutions, including discretionary ligatures and arrow substitutions.

liga (Standard Ligatures)

Automatically substitutes common character pairs, such as “fi” and “fl”, with specially designed ligatures for improved readability and appearance.

ss01 (Stylistic Set 1)

Provides alternate lowercase a forms.

ss02 (Stylistic Set 2)

Provides alternate lowercase g forms.

ss03 (Stylistic Set 3)

Provides alternate lowercase t forms.

ss10 (Stylistic Set 10)

Provides lowercase multiplier forms.

ss11 (Stylistic Set 11)

Provides alternate multiplication sign forms.

Supported Character Sets and Encodings

This typeface supports a wide range of Latin character sets, ensuring compatibility with many European and Latin-based language requirements. The character sets included cover Western European, Central European, South European, North European, Baltic, Turkish, Celtic, Nordic, Sami, Romanian and South-Eastern European language use.

Support for industry-standard character sets from Adobe, Apple Macintosh, Microsoft Windows and the ISO/IEC 8859 series helps ensure accurate representation of language-specific letters, punctuation and symbols across different platforms and software.

- Adobe Latin 1
- Adobe Latin 2
- Macintosh Roman (IANA: macintosh)
- Macintosh Central European (IANA: x-mac-ce)
- Macintosh Croatian (IANA: x-mac-croatian)
- Macintosh Icelandic (IANA: x-mac-icelandic)
- Macintosh Romanian (IANA: x-mac-romanian)
- Macintosh Turkish (IANA: x-mac-turkish)
- ISO/IEC 8859-1:1998
(Latin-1, Western European) (IANA: ISO-8859-1)
- ISO/IEC 8859-2:1999
(Latin-2, Central European) (IANA: ISO-8859-2)
- ISO/IEC 8859-3:1999
(Latin-3, South European) (IANA: ISO-8859-3)
- ISO/IEC 8859-4:1998
(Latin-4, North European) (IANA: ISO-8859-4)
- ISO/IEC 8859-9:1999
(Latin-5, Turkish) (IANA: ISO-8859-9)
- ISO/IEC 8859-10:1998
(Latin-6, Nordic) (IANA: ISO-8859-10)
- ISO/IEC 8859-13:1998
(Latin-7, Baltic Rim) (IANA: ISO-8859-13)
- ISO/IEC 8859-14:1998
(Latin-8, Celtic) (IANA: ISO-8859-14)
- ISO/IEC 8859-15:1999
(Latin-9, Western European - Euro update)
(IANA: ISO-8859-15)
- ISO/IEC 8859-16:2001
(Latin-10, South-Eastern European) (IANA: ISO-8859-16)
- Windows-1250: Central European (IANA: windows-1250)
- Windows-1252: Western European (IANA: windows-1252)
- Windows-1254: Turkish (IANA: windows-1254)
- Windows-1257: Baltic (IANA: windows-1257)

